

En fortælling om to verdener

Leder fra LaRouche PAC, 28. august, 2017 – Som Charles Dickens skrev i *En fortælling om to byer*:

»Det var den bedste tid, det var den værste tid; det var visdommens århundrede, det var dårskabens århundrede; det var troens periode, det var vantroens periode; det var lysets tid, det var mørkets tid; det var håbets vår, det var fortvivlelsens vinter; vi havde alt i vente, vi havde intet i vente.«

I dag er det ikke to byer, men to visioner af menneskehedens fremtid, og af menneskets grundlæggende natur.

Verden er vidne til ødelæggelserne i Houston – en naturkatastrofe, selvfølgelig, men én, der fandt et »lille folk« (som Schiller sagde om den franske befolkning på det tidspunkt, hvor Dickens' fortælling foregår, før og under Den franske Revolution), der har ladet nationens infrastruktur forfalde til randen af sammenbrud. Houston er notorisk uforberedt til at håndtere oversvømmelser, selv under de årligt tilbagevendende storme, for slet ikke at tale om orkaner eller den aktuelle 1000-års oversvømmelse. Allerede i 2012 gav det Amerikanske Ingeniørselskab byen et C- i byens »standpunktsbog« mht. sikkerhedsforholdsregler mod oversvømmelse. De to hoveddæmninger til sikring mod oversvømmelse af Houston, som begge er på randen til at flyde over eller endda kollapse i den aktuelle storm, blev bygget i 1940'erne, og deres levetid udløb for 20 år siden.

Men Houston er i bund og grund ikke anderledes end alle dele af USA. Vores største by, New York, oplever for tiden et generelt sammenbrud i systemerne for transport, kloakering, vand og mere endnu – en kendsgerning, som blev adresseret den 26. august på et Schiller Institut forum i Manhattan. Infrastrukturunderskuddet har skabt krudttønder i hele

nationen, der blot behøver en enkelt gnist for at ryge i luften, som vi så det under orkanen Katrina i New Orleans, med superstormen Sandy i New York City og med tørken i det sydvestlige USA.

På den anden side har vi visionen om »håbets vår«, der er ved at blive til virkelighed med Silkevejen, som bringer storstilet infrastruktur i hele Asien, Afrika og Latinamerika, infrastruktur, som de er blevet nægtet under hele koloni- og postkolonitiden. Særligt er to af de store projekter, som Lyndon LaRouche har foreslået hen over de seneste par årtier – Kra-kanalen i det sydlige Thailand og projektet for genopfyldning af den næsten udtømte Tchadsø i Afrika, gennem omdirigering af vand fra Congofloden (Transaqua) – nærmer sig nu deres virkeliggørelse. Disse projekter er blevet voldsomt modgået af de tidligere kolonimagter og modgås stadig i Vesten under den falske forklædning af, at det 'gør skade på miljøet' og 'ikke er rentabelt'. Bag begge disse store projekter er drivkraften Kinas Bælte & Vej Initiativ, med den anskuelse, at menneskeheden ikke er et oligarkis undersætter, men at den derimod er formålet for regeringers eksistens.

Hvorfor kan USA og Europa ikke deltage i denne verdensforandrende udviklingsproces? Den eneste årsag er den fortsatte magt, der oppebæres af det bankerotte finansimperium centreret i London og New York. Det vestlige banksystems degeneration, til at blive et uhæmmet spillekasino, der kun er villigt til at »investere« i spekulationsorgier og er drivkraften bag stadigt større forfald af den fysiske økonomi og levestandarden for de »laveste 90 %« af befolkningen – dette er den virkelighed, der førte til valget af Donald Trump. Dette er den virkelighed, der er drivkraften bag det igangværende kupforsøg imod ham, fra magterne i Londons og Wall Streets og deres slaviske, totalejede politiske ledere og mediehorers side. »USA må ikke gå med i den Nye Silkevej«, brøler Ozymandias, fra Shelleys digt. Og han tilføjer, »Regeringen må ikke intervenere i Wall Street«. »USA må

forberede krig mod Rusland ... Mit navn er Ozymandias, Kongernes Konge; Betragt mit Værk, I Mægtige, og fortvivl!«

Begivenhederne i Houston må blive alarmklokken, der ringer og vækker os. Selvfølgelig vil det amerikanske folk vågne af deres slummer for at hjælpe befolkningen i Houston i denne katastrofe – men det må også, langt om længe, handle for at genindføre det Amerikanske System, for at forlange afslutningen af dette *casino mondial* og den omgående skabelse af et statsligt kreditsystem i Hamiltons tradition, til skabelse af den nødvendige kredit til at genopbygge vore byer på et moderne niveau, vore transportnetværk, vore vandsystemer, vores energiproduktion, vore skoler og hospitaler. Som Helga Zepp-LaRouche sagde om infrastrukturkrisen på forummet i Manhattan den 26. august[1]: »Hvorfor ikke bygge 50 nye byer?« Kina har gjort det og bringer det ud til hele verden gennem Bælte & Vej. Vi kan, og må, gå sammen med dem.

Foto: Texas' redningsfolk redder en indbygger i Houston i båd, under øversvømmelserne forårsaget af orkanen Harvey. 27. aug., 2017.

[1] Se video her:
<https://larouchepac.com/20170827/manhattan-town-hall-revive-hamilton-s-american-system-and-presidency-through-larouche-s>

Helgas tale vil blive oversat og udlagt her på hjemmesiden.